DZIENNIK ZARZĄDZEŃ DYREKCJI POCZT I TELEGRAFÓW W KATOWICACH.

Nr. 3. | Katowice, dnia 15 marca 1933 r. | Rok I.

TREŚĆ:

POCZTA.

19.

Doręczanie pism sądowych o niedokładnych adresach.

Ministerstwo Poczt i Telegrafów w porozumieniu z Ministerstwem Sprawiedliwości zarządziło reskryptem No. PW. 104/24 z dnia 6. III. 1933 r. co następuje:

1. Pisma sądowe w sprawach cywilnych i karnych oraz pisma komorników sądowych z napisem „Na wezwanie sądowe“ opatrzone adresem niedokładnym, niezupełnym lub niewyraźnym (np. bez podania ulicy, numeru domu i mieszkania) należy w wypadkach, gdy w danej miejscowości jest więcej osób tego samego imienia i nazwiska, zwracać wysyłającemu sądowi lub komornikowi sądowemu z podaniem przyczyny zwrotu na odwrotnej stronie zwrotnego poświadczenia odbioru (dowodu doręczenia). Natomiast w wypadkach, gdy w danej miejscowości niema więcej osób tego samego imienia i nazwiska i w wypadkach zmiany mieszkania przez adresata można pisma sądowe i wymienione wyżej pisma komorników sądowych, opatrzone adresem niedokładnym, niezupełnym lub niewyraźnym albo adresem dawnego miejsca zamieszkania, doręczać tylko wtedy, gdy identyczność odbiorcy z adresatem nie budzi żadnej wątpliwości — w przeciwnym razie należy pismo zwrócić z podaniem przyczyny zwrotu.

2. Informacyj o adresach odbiorców pism, wymienionych w punkcie 1. w biurach meldunkowych mogą urzędy pocztowe zasięgać tylko w tych gminach, które nie zaprowadziły opłat za tego rodzaju informacje, lecz i w tym wypadku pisma te mogą doręczać pod wskazanym adresem tylko wówczas, gdy w miejscowości tej nie mieszka więcej osób tego samego imienia i nazwiska i gdy identyczność odbiorcy z adresatem pisma nie budzi żadnej wątpliwości.

3. Doręczanie zastępcze w myśl §§ 9—12 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Poczt i Telegrafów z dnia 29 grudnia 1932 r. o doręczaniu pism sądowych przez pocztę (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 25, poz. 180) może być stosowane tylko wówczas, gdy identyczność właściwego adresata nie wzbudza żadnej wątpliwości.

Równocześnie zwraca się urzędom (agencjom) uwagę na ujemne następstwa, jakie mogłyby wyniknąć dla stron w wypadkach nieotrzymania przez nie danego pisma sądowego lub komornika sądowego.

No. P. P. 20 z dnia 11 marca 1933 r.

20.

Przesyłanie w paczkach żywnościowych „Pokarmu treściwego" do tuczenia bydła.

W myśl zarządzenia Ministra Poczt i Telegrafów No. P. W. 112/31 z dnia 23. II. 1933 r. zawiadamia się, że „pokarm treściwy", służący do tuczenia bydła, nie jest środkiem spożywczym w rozumieniu § 3 rozporządzenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 14 lipca 1932 r. o paczkach żywnościowych (Dz. U. R. P. Nr. 62 poz. 583), którego celem jest ułatwienie obrotu produktami spożywczemi, służącemi wyłącznie dla celów odżywczych organizmu ludzkiego.

Z tych względów „pokarm treściwy" **nie może być przesyłany** w paczkach żywnościowych.

No. P. P. 77 z dnia 25 lutego 1933 r.

21.

Przesyłanie w paczkach żywnościowych niedozwolonych przedmiotów.

Stwierdzono. że urzędy (agencje) pocztowo-telegraficzne wbrew postanowieniom § 3 rozporządzenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 14. VII. 1932 r. o paczkach żywnościowych (Dz. U. M. P. i T. No. 15 z 1932 r. poz. 97) — coraz częściej przyjmują do transportu „paczki żywnościowe", zawierające obuwie, bieliznę, książki i inne niepodpadające pod pojęcie artykułów żywnościowych przedmioty, przyczem niejednokrotnie już sam wygląd zewnętrzny tychże paczek (zatem bez potrzeby sprawdzania ich zawartości) zdradza, że one nie zawierają żywności.

Z uwagi na to, że podobne wypadki zaczynają przybierać masowy charakter i powodują duże straty dla przedsiębiorstwa państwowego „Polska Poczta, Telegraf i Telefon" poleca się Urzędom (Agencjom) w wypadkach, gdy zachodzi uzasadnione podejrzenie, ze nadawane paczki zawierają przedmioty niedozwolone do przesyłki w paczkach żywnościowych — postępować w myśl przepisów wykonawczych do § 29 wyżej przytoczonego rozporządzenia (Dz. U. M. P. i T. No. 15 z 1932 r. poz. 104).

W razie niestosowania się do niniejszego zarządzenia zainteresowani pracownicy będą zobowiązywani do zwrotu wynikłych z ich winy strat dla Przedsiębiorstwa.

No. P. P. 77 z dnia 11 marca 1933 r.

22.

Zwolnienie czasopisma „Polska Zbrojna" od obowiązku dołączania ilościowych kart prenumeraty.

W myśl zarządzenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów No. PW. 108/31 z dnia 2. III. 1933 r. zawiadamia się, że wydawnictwo „Polski Zbrojnej" w Warszawie zostało zwolnione od obowiązku dołączania do przesyłanych egzemplarzy ilościowych kart prenumeraty.

No. P. P. 31 z dnia 6 marca 1933 r.

23.

Zwolnienie czasopisma „Nowiny" od obowiązku dołączania ilościowych kart prenumeraty.

W myśl zarządzenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów No. PW. 108/34 z dnia 27. II. 1933 r. zawiadamia się, że wydawnictwo gazety ściennej „Nowiny" w Warszawie zostało zwolnio-

ne od obowiązku dołączania do przesyłanych egzemplarzy ilościowych kart prenumeraty.

No. P. P. 30 z dnia 3 marca 1933 r.

24.

Usterki w doręczaniu prenumeratorom czasopisma „Gazeta Polska“.

Wydawnictwo „Gazety Polskiej“ w Warszawie pismem z dnia 28 lutego b. r. doniosło, iż ostatniemi czasy otrzymuje liczne reklamacje prenumeratorów na nieregularne otrzymywanie egzemplarzy czasopisma. Jedni prenumeratorzy uskarżają się na opóźnienie w doręczaniu, inni na niedoręczanie czasopisma częstokroć przez kilka dni z rzędu lub też wyłącznie egzemplarzy niedzielnych.

Ponieważ nieregularne doręczanie czasopisma naraża Wydawnictwo na straty z powodu powtórnego wysyłania reklamowanych egzemplarzy jak również z powodu rezygnacji prenumeratorów z abonamentu czasopisma, zwraca się urzędom i agencjom pocztowo-telegraficznym w myśl zarządzenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów No. PW. 108/38 z dnia 7. III. 1933 r. **uwagę na obowiązek regularnego doręczania otrzymywanych egzemplarzy czasopism oraz udzielania Administracjom czasopism wyczerpujących wyjaśnień na wypadek otrzymania reklamacyj.**

No. P. P. 31 z dnia 11 marca 1933 r.

25.

Pełnomocnictwa pocztowe poselstw i konsulatów państw obcych.

W myśl zarządzenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów No. PW. 501/8/32 z dnia 28. II. 1933 r. zawiadamia się, że do pełnomocnictw wystawianych przez dyplomatyczne przedstawicielstwa i konsulaty państw obcych w Polsce należy aż do ewentualnego odmiennego zarządzenia pod względem uwierzytelniania podpisów i opłat taryfowych stosować postanowienia, przewidziane w obowiązujących przepisach pocztowych dla pełnomocnictw, wystawianych przez władze i urzędy państwowe.

No. P. P. 21 z dnia 3 marca 1933 r.

26.

Odsyłanie bilonu jako nadmiar kasowy.

Kasy P. K. O. tak w centrali jakoteż w Oddziałach prowincjonalnych przy przeliczaniu bilonu podejmowanego z Banku Polskiego lub z jego Oddziałów w woreczkach, formowanych przez urzędy pocztowe, stwierdzają różne niedokładności.

I tak w niektórych woreczkach ujawniono brak kilku sztuk monet, w innych zamiast monet gatunku określonego na chorągiewce, znaleziono monety o mniejszej wartości, monety stare i t. p., a często ujawnia się też falsyfikaty.

Wszystkie te usterki powodują manka w Kasach P. K. O., a o ile dostają się nieodplombowane w P. K. O. do rąk klientów, wywołują liczne reklamacje, podrywając zaufanie do Instytucji naszej, a temsamem i do Kas państwowych, co wielce szkodzi interesom Skarbu Państwa.

Dyrekcja przestrzega urzędy (agencje) pocztowe przed dalszem popełnianiem podobnych usterek i zwraca uwagę, że odpowiedzialność za braki i falsyfikaty monetarne znajdujące się w workach z bilonem spada na urząd, który worek z bilonem formował.

No. P. K. 12 z dnia 22 lutego 1933 r.

27.

Kontrola opłat za doręczanie przekazów czekowych P. K. O.

Począwszy od dnia 1. IV. b. r. będzie Izba Kontroli Rachunkowej w Bydgoszczy przeprowadzała systematyczną kontrolę opłat za doręczanie przekazów czekowych P. K. O. wszystkich urzędów i agencyj pocztowych o jednej sile urzędniczej.

Ponieważ jednak w myśl przepisów rachunkowo-kasowych dla urzędów pocztowych X. R. 3. paragr. 4 otrzymuje Izba Kontroli Rachunkowej od urzędów kontrolnych główne wykazy opłat i dopłat pocztowych gotówką z urzędów i agencyj pocztowych, podlegających kontroli tychże urzędów z końcem miesiąca następnego po sprawozdawczym, a w wielu wypadkach i później, będzie Izba Kontroli mogła wykonywać szczegółową kontrolę wymienionych na wstępie opłat — dopiero około 15 każdego drugiego miesiąca po sprawozdawczym,

(np. za miesiąc luty w miesiącu kwietniu, za marzec w maju i t. d.).

Wobec powyższego zarządza się, by wszystkie urzędy i agencje pocztowe o jednej sile urzędniczej, które doręczają adresatom przekazy czekowe P. K. O. z pieniądzmi do domu, począwszy od 1 kwietnia b. r., nadsyłały stale każdego miesiąca pod adresem Wydziału I. Izby Kontroli Rachunkowej w Bydgoszczy w terminie do dnia 15 każdego drugiego miesiąca po sprawozdawczym, kopje wykazów dziennych wypłat w obrocie czekowym P. K. O. wraz z kartami doręczeń. Pierwsze zatem wykazy winne urzędy i agencje odesłać do dnia 15. IV. za miesiąc luty 1933 r. — następne za miesiąc marzec b. r. do dnia 15. V. b. r. i t. d.

Urzędy (agencje), które z jakichkolwiek powodów nie były w stanie doręczyć powyżej omawianych przekazów lub też pobrać opłat za doręczenie — mają umieszczać w kolumnie wykazów dziennych wypłat (kartach doręczeń) w rubryce „opłata za doręczenie" — odpowiednie uwagi np. skrytka Nr., zamiejscowy okręg doręczeń, okręg listonosza wiejskiego, emerytura, renta, urzędowy, poste restante itp. (Dz. U. M. P. i T. Nr. 36 z r. 1926, poz. 92 i X. R. 8 paragr. 2 pkt. 4).

Wkońcu zarządza się by urzędy (agencje) przy wysyłaniu powyżej omawianych wykazów do Izby Kontroli Rachunkowej umieszczały na stronie adresowej przesyłki swoją pieczęć okręgową.

No. P. K. 200 z dnia 13 marca 1933 r.

28.

Zamawianie zasiłków kasowych.

Niektóre urzędy i agencje pocztowo-telegraficzne zamawiają zasiłki kasowe na dzień przed wypłatą i w związku z tem zatrzymują przez noc wysokie zapasy gotówki w kasach urzędu.

Stan taki nie może być cierpiany z obawy przed włamaniem do lokali urzędów i skradzeniem zalegających w kasach zapasów gotówki.

Aby Zarządu pocztowego nie narazić niepotrzebnie na straty — zarządza się, by urzędy i agencje pocztowo-telegraficzne zamawiały zasiłki kasowe na wypłatę uposażeń służbowych, rent, emerytur, bezwarunkowo na sam dzień wypłaty. „W zamówieniu zasiłku kasowego" w rubryce „uwagi" należy podać, w którym dniu, którym ambulansem (względnie jaką sposobnością) urząd zasilający ma odesłać zasiłek — tak, aby do urzędu przeznaczenia nadszedł w samym dniu wypłaty możliwie w wczesnych godzinach rannych.

Urzędy i agencje pocztowo-telegraficzne o małej ilości wypłat, a niemające połączeń komunikacyjnych w godzinach rannych, mają zamawiać zasiłki kasowe na późniejsze godziny dnia wypłaty.

Winni niestosowania się do tego zarządzenia będą pociągnięci do surowej odpowiedzialności służbowej i materjalnej o ileby z tego powodu wynikły straty dla Zarządu pocztowego.

Nr. P. K. 12 z dnia 14 marca 1933 r.

TELEGRAF I TELEFON.

29.

Ruch telefoniczny z Brazylją, Egiptem i Kongiem belgijskiem.

Wślad za okólnikami Dyrekcji Poczt i Telegrafów No. 24 z dnia 7. XI. 1932 r. poz. 255 i Nr. 29 z 20. XII. 1932 r. poz. 289 powiadamia się, że:

1. do ruchu telefonicznego między Polską a Brazylją dopuszczone zostały sieci telefoniczne Santos i Sao — Paulo oraz miejscowości Campinas w stanie Sao — Paulo w Brazylji. Ustalone opłaty nie ulegają zmianie.
2. ruch telefoniczny między Polską a Egiptem rozszerzono na sieci telefonicznej w Assouan i Luxor w Egipcie. Ustalone opłaty nie ulegają zmianie.
3. do ruchu telefonicznego między Polską a Kongiem belgijskiem dopuszczone

zostały sieci telefoniczne w Inkisi, Madimba, Songololo, Thysville i Matadi w Kongo belgijskiem.

Opłatę za trzyminutową rozmowę zwykłą zwiększono o 1 fr. 50 ct. i wynosi obecnie 81 fr. 50 ct.

No. TE.-205 z dnia 24 lutego 1933 r.

30.

Sprawdzanie czasu trwania telefonicznych rozmów międzymiastowych.

W myśl zarządzenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 31 stycznia 1921 r. No. 239/30/IX. (Dz. Urz. M. P. i T. No. 9 z 1921 r. poz. 36 strona 143), przypomina Dyrekcja, że po każdej ukończonej telefonicznej rozmowie międzymiastowej urząd wzywający do rozmowy i wywołany winne sprawdzić między sobą czas trwania danej rozmowy, względnie ilość jednostek wpisanych do dziennika ruchu telefonicznego. W razie różnicy co do czasu trwania rozmowy decydującym jest zapisek urzędu wzywającego do rozmowy.

Dyrekcja zauważa, że w ostatnim czasie nie wszystkie urzędy przestrzegają wspomniane powyżej zarządzenie, powodując przez to liczne usterki i reklamacje. W przyszłości za uchybienia w tym kierunku, Dyrekcja pociągnie winnych do odpowiedzialności.

Przy rozmowach międzymiastowych przeprowadzonych z rozmównicy powinna miejscowa centrala telefoniczna uzgodniony czas trwania rozmowy podawać do wiadomości rozmównicy, o ile naturalnie obsługa centrali nie wykonuje równocześnie czynności przy rozmównicy publicznej.

No. TE.-511 z dnia 24 lutego 1933 r.

31.

Sprzedaż radjoodbiorników „Detefon".

W związku z reskryptem Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 23. II. 1933 r. Nr. T. R. 684, oraz wślad za zarządzeniem z dnia 10. III. 1931 r. Ldz.: III/2—2787/31 ogłoszonem w okólniku Dyrekcji Poczt i Telegrafów Nr. 8 z 1931 r. poz. 60, poleca się Urzędom pouczyć podległy personel przyjmujący udział w sprzedaży „Detefonów", że zgodnie z § 30 Rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 10. X. 1924 r. (Dz. Urz. Gen. Dyr. P. i T. No. 41 poz. 103 z 1926 r.) może on sprzedawać radjosprzęt wyłącznie osobom posiadającym upoważnienia na prawo nabycia, posiadania i używania urządzeń radjoodbiorczych.

Urzędnik zainteresowany sprzedażą „Detefonu" ma prawo przyjąć zamówienie pod warunkiem, że zamawiający przedstawił mu należyte upoważnienie albo też złożył na jego ręce należycie wypełnione zgłoszenie na wydanie upoważnienia

W tym drugim wypadku urzędnik sprzedający „Detefon" winien dopilnować, aby jednocześnie z otrzymaniem sprzętu przez zamawiającego zostało temu ostatniemu wydane upoważnienie w trybie przepisowym.

O wysyłce z Warszawy sprzętu urzędnik zajmujący się sprzedażą „Detefonów" będzie każdorazowo powiadamiany.

No. TE.-322/1. z dnia 3 marca 1933 r.

RUCH SŁUŻBOWY.

a) Urzędnicy Zarządu Dyrekcji

Przyjęcia:

Z dniem 1. XII. 1932 r. przyjęto w charakterze praktykanta referendarskiego w X st. sł. Mgr. praw Mieczysława Sęka.

Mianowania:

Cichosówna Katarzyna kontroler w VIII st. sł. — księgowym w dotychczasowym stopniu służbowym od 31. XII. 1932 r.

Książek Stanisław, Szkoda Juljan i Jannicka Marja asystenci w X st. sł. — sekretarzowi w dotychczasowych st. sł. od 28. XII. 1932 r.

b) Urzędnicy w służbie wykonawczej

Dopuszczeni do służby przygotowawczej w charakterze praktykantów w XII st. sł.:

Nawrotówna Janina i Honsekówna Paulina uczestniczki kursu łączności w Zegrzu w urzędzie telefoniczno-telegraficznym w Katowicach od 29. XI. 1932 r.

Janicki Jan st. pocztyljon w Hajdukach Wielkich od 9. I. 1933 r.

Mianowania:

Ziegelheim Michał naczelnik urzędu IV kl. w VIII st. sł. p. o. naczelnika urzędu III kl. w Szarleju — naczelnikiem urzędu III kl. w dotychczasowym stopniu i miejscu służbowem od 21. XII. 1932 r.

Foltyn Józef st. asystent p. o. kierownika urzędu V klasy w Kamienicy na Śl. kierownikiem urzędu V klasy w dotychczasowem miejscu i st. sł. od 7. I. 1933 r.

Rzepka Paweł asystent w X st. sł. p. o. kierownika urzędu V kl. w Królewskiej Hucie 2 kierownikiem urzędu V kl. w dotychczasowem miejscu i st. sł. od 11. II. b. r.

Przeniesienia:

Kulik Adam asystent w XI st. sł. z Królewskiej Huty 2 do Królewskiej Huty 1 od 18. XI. 1932 r.

Idzik Franciszek asystent w XI st. sł. z Królewskiej Huty 1 do Królewskiej Huty 2 od 18. XI. 1932 r.

Handlówna Otylja asystent w XI st. sł. z Bielszowic do Szarleja od 6. XI. 1932 r.

Zganiacz Wilhelm asystent w X st. sł. z Wodzisławia k. Rybnika do Pszowa od 15. XII. 1932 r.

Zawodniakówna Irena asystent w XI st. sł. z Pszowa do Rybnika 1 od 15. XII. 1932 r.

Królówna Elżbieta asystent w X st. sł. z Rybnika 1 do Wodzisławia k. Rybnika od 15. XII. 1932 r.

Moroniówna Anna asystent w X st. sł. z Wodzisławia k. Rybnika do Rybnika 1 od 15. XII. 1932 r.

Michalik Alojzy asystent w X st. sł. z Katowic 1 do Chebzia z równoczesnem powierzeniem mu kierownictwa urzędu od 21. XII. 1932 r.

Zającowa Emilja asystent w X st. sł. z Królewskiej Huty 1 do urzędu telefoniczno-telegraficznego w Katowicach od 24. XII. 1932 r.

Winnicka Wanda asystent w X st. sł. ze Skoczowa do Katowic 7 od 13. I. 1933 r.

Matyasik Jan asystent w X st. sł. z Dziedzic do Skoczowa od 13. I. 1933 r.

Czybówna Zofja asystent w XI. st. sł. z Bielska 1 do Ustronia od 20. I. 1933 r.

Sarkiewicz Rudolf asystent w XI. st. sł. z Bielska 2 do Bielska 1 od 19. I. 1933 r.

Klytta Franciszek st. asystent p. o. naczelnika urzędu IV klasy w Łagiewnikach śl. do Rybnika 1 od 19. I. 1933 r.

Biela Michał st. asystent z Ustronia do Bielska 2 od 19. I. 1933 r.

Stypulska Emilja st. asystent z Katowic 1 do urzędu telefoniczno-telegraficznego w Katowicach od 1. II. 1933 r.

Wątrobianka Monika asystent w XI st. sł. z urzędu telefoniczno-telegraficznego w Katowicach do Pawłowic k. Żorów od 31. I. 1933 r.

Trochówna Marja asystent w X st. sł. z urzędu telefoniczno-telegraficznego w Katowicach do Królewskiej Huty 1 od 1. II. 1933 r.

Łukaszewski Jan praktykant w XII st. sł. z Katowic 1 do Szopienic od 14. II. 1933 r.

Jonderko Izydor asystent w XI st. sł. z Rybnika 1 do Pszczyny od 14. II. 1933 r.

Schubert Władysław asystent w XI st. sł. z Katowic 1 do Cieszyna od 14. II. 1933 r.

Kaluschanka Emilja kontroler z Bielska 1 do Rybnika 1 od 14. II. 1933 r.

Botorkówna Olga st. asystent z Cieszyna do Królewskiej Huty 1 od 14. II. 1933 r.

Jonietzówna Elżbieta st. asystent z Bielska 1 do Dziedzic od 14. II. 1933 r.

Wagnerówna Marja asystent w X st. sł. z urzędu telefoniczno-telegraficznego w Katowicach do Rydułtów od 14. II. 1933 r.

Kahlerówna Anna asystent w XI st. sł. z urzędu telefoniczno-telegraficznego w Katowicach do Rybnika 1 od 14. II. 1933 r.

Olbortówna Marja kontroler z Bielska 1 do Królewskiej Huty 1 od 14. II. 1933 r.

Miciak Edward kontroler z Bielska 2 do Bielska 1 od 14. II. 1933 r.

Orłowicz Jan asystent w XI st. sł. z Królewskiej Huty 1 do Bielska 1 od 14. II. 1933 r.

Idzik Franciszek asystent w XI st. sł. z Królewskiej Huty 2 do Bielska 2 od 14. II. 1933 r.

Wróbel Jerzy praktykant w XI st. sł. z Katowic 1 do Cieszyna od 14. II. 1933 r.

Śliwiński Franciszek asystent w X st. sł. z Królewskiej Huty 1 do Bielska 1 od 14. II. b. r.

Humelowa Elżbieta kontroler z Cieszyna do Wodzisławia k. Rybnika od 14. II. 1933 r.

Szczot Leon praktykant w XII st. sł. z Królewskiej Huty 1 do Królewskiej Huty 2 od 20. II. 1933 r.

Rezygnacje:

Dylla Henryk kontroler w VIII st. sł. w Król.-Hucie 1 zrezygnował ze służby pocztowej z dniem 31. XII. 1932 r.

Zmarli:

Wyrwich Robert naczelnik urzędu pocztowo-telegraficznego w Szopienicach w dniu 10. I. 1933 r.

Szeliga Franciszek kontroler w Król.-Hucie 1 w dniu 7. II. 1933 r.

Przeniesieni w stan spoczynku:

Swoboda Franciszek kontroler z Katowic 1 od 30. IX. 1932 r.

Niestrojowa Julja asystent w X st. sł. z Wodzisławia k. Rybnika od 30. XI. 1932 r.

Czechówna Anna asystent w X st. sł. z urzędu telefoniczno-telegraficznego w Katowicach od 30. XI. 1932 r.

Olbortówna Adelajda kontroler z Rybnika 1 od 30. XI. 1932 r.

Klejnotowa Marja asystent w X st. sł. z urzędu telefoniczno-telegraficznego w Katowicach od 31. XII. 1932 r.

Racki Ryszard asystent w XI. st. sł. z Koszęcina od 28. II. 1933 r.

No. AP.-560 z dnia 8. III. 1933 r.

Adres Administracji: Dyrekcja Poczt i Telegrafów
(Oddział Organizacyjny)
Katowice, ul. Słowackiego 11.

„Drukarnia Śląska" Mysłowice, ul. Pozadomowa 2, (róg Bytomskiej 10), Telefon 10-14.